

Vicent Andrés Estellés – *M'he estimat molt la vida*

no com a plenitud, cosa total,
sinó, posem per cas, com m'agrada la taula,
ara un pessic d'aquesta salsa,
oh, i aquest ravenet, aquell all tendre,
què dieu d'aquest lluç,
és sorprenent el fet d'una cirera.
m'agrada així la vida,
aquest got d'aigua,
una jove que passa pel carrer
aquest verd
 aquest pètal
 allò
una parella que s'agafa les mans i es mira als ulls,
i tot amb el seu nom petit sempre en minúscula,
com passerell,
 aquell melic,
com la primera dent d'un infant.

(del llibre «Les pedres de l'àmfora», editorial l'Estel)